

Judikatūras krājums

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENTESTA TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)
2014. gada 10. jūlijā

Lieta F-103/11

CG
pret
Eiropas Investīciju banku (EIB)

Civildienests — EIB personāls — Psiholoģiska vardarbība — Izmeklēšanas procedūra — Priekšsēdētāja lēmums neizskatīt sūdzību — Izmeklēšanas komitejas atzinums — Psiholoģiskas vardarbības jēdziena kļūdaina definīcija — Rīcības tīšais raksturs — Psiholoģiskas vardarbības un tās simptomu esamības konstatēšana — Cēloņsakarības meklēšana — Neesamība — Pretrunas izmeklēšanas komitejas atzinumā — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Dienesta pārkāpumi — Konfidencialitātes pienākums — Personas datu aizsardzība — Prasība par zaudējumu atlīdzību

Priekšmets Prasība, kas celta saskaņā ar LESD 270. pantu, ar kuru CG būtībā lūdz Civildienesta tiesu atcelt Eiropas Investīciju bankas (EIB vai turpmāk tekstā – “Banka”) priekšsēdētāja 2011. gada 27. jūlija lēmumu neizskatīt viņas sūdzību par psiholoģisko vardarbību un piespriet Bankai atlīdzināt mantisko un morālo kaitējumu, kas, viņasprāt, viņai nodarīti 2011. gada 27. jūlija lēmuma prettiesiskuma, apgalvotās ciestās vardarbības un dienesta pārkāpumu, par ko vainojama Banka, dēļ

Nolēmums Atcelt Eiropas Investīciju bankas priekšsēdētāja 2011. gada 27. jūlija lēmumu. Piespriet Eiropas Investīciju bankai samaksāt CG summu EUR 35 000 apmērā. Pārējā daļā prasību noraidīt. Eiropas Investīciju banka sedz savus un atlīdzina CG tiesāšanās izdevumus. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs, persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

Kopsavilkums

1. Ierēdņi — Eiropas Investīciju bankas darbinieki — Iekšējā izmeklēšana saistībā ar apgalvoto psiholoģisko vardarbību — Izmeklēšanas komitejas atzinumā pieļautie pārkāpumi — Bankas iekšējos dokumentos noteiktās vardarbības definīcijas neievērošana — Saiknes starp pārmesto rīcību un iespējamā upura uzrādītajiem simptomiem pārbaudes neveikšana — Priekšsēdētāja lēmums, kas pieņemts, balstoties uz atzinumu par sūdzības izskatīšanas izbeigšanu — Acīmredzama kļūda vērtējumā

(Civildienesta noteikumu 12.a pants; Eiropas Investīciju bankas Personāla reglamenta 3.6.1. pants; Eiropas Investīciju bankas Politikas attiecībā uz cieņu darbā 2. panta 1. punkts)

2. Ierēdņi — Eiropas Investīciju bankas darbinieki — Psiholoģiska vardarbība — Jēdziens — Pašcieņas vai pašapziņas aizskārums — Prasības par psiholoģiskās vardarbības izdarītāja ļaunprātīgo nodomu neesamība

(Civildienesta noteikumu 12.a pants; Eiropas Investīciju bankas Personāla reglamenta 3.6.1. pants; Eiropas Investīciju bankas Politikas attiecībā uz cieņu darbā 2. panta 1. punkts)

3. Ierēdņu celta prasība — Spriedums, ar kuru tiek atcelts tiesību akts — Sekas — Pienākums veikt izpildes pasākumus — Spriedums, ar kuru tiek atcelts lēmums neizskatīt sūdzību par psiholoģisko vardarbību — Prasība atlīdzināt prasītājam nodarīto mantisko kaitējumu — Prasības priekšlaicīgais raksturs

(LESD 266. pants)

4. Ierēdņu celta prasība — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Apstrīdētā akta atcelšana, kas nenodrošina pienācīgu atlīdzību par morālo kaitējumu — Kaitējums saistībā ar prasītājas nenoteiktības un raīžu situāciju, kas radusies lēmuma izbeigt viņas sūdzības par psiholoģisku vardarbību izskatīšanu dēļ

(LESD 340. panta otrā daļa)

5. Tiesvedība — Tiesāšanās izdevumi — Apmēra noteikšana — Atlīdzināmie tiesāšanās izdevumi — Jēdziens — Izmaksas par advokāta pakalpojumiem, kas radušās izmeklēšanas saistībā ar vardarbību pirmstiesas procedūrā — Izslēgšana

(Civildienesta tiesas Reglamenta 86. un 91. pants)

6. Tiesvedība — Iestāšanās lietā — Pamats, ko prasītājs nav izvirzījis — Nepieņemamība (Tiesas statūtu 40. panta ceturrtā daļa un I pielikuma 7. panta 1. punkts; (Civildienesta tiesas Reglamenta 110. panta 3. punkts)

7. Ierēdņi — Eiropas Investīciju bankas darbinieki — Iekšējā izmeklēšana saistībā ar apgalvoto psiholoģisko vardarbību — Bankas iekšējās kārtības noteikumu pārkāpums, administrācijai nosūtot visu prasītājas sūdzības tekstu iespējamajam vardarbības veicējam — Dienesta pārkāpums, kā rezultātā var iestāties Bankas atbildība

(LESD 340. pants)

1. Kļūda ir acīmredzama, ja tā ir viegli pamanāma un skaidri nosakāma, izmantojot kritērijus, kuriem pakļauta lēmuma pieņemšanas pilnvaru īstenošana.

Eiropas Investīciju bankas priekšsēdētāja lēmumam izbeigt sūdzības par psiholoģisku vardarbību izskatīšanu, kas pieņemts pēc izmeklēšanas komitejas atzinuma, piemīt acīmredzama kļūda vērtējumā, jo, pirmkārt, no minētā atzinuma izriet, ka iespējamo vajātāju rīcība netika vērtēta, ņemot vērā Eiropas Investīciju bankas iekšējo pamatnostādņu sniegto psiholoģiskās vardarbības definīciju, un, otrkārt, tajā nav ievērota konsekvence, ciktāl tajā ir konstatēts, ka iespējamie vajātāji bija izdarījuši konkrētu rīcību, uz kuru bija norādījusi prasītāja, un ka prasītājam ir psiholoģiskas vardarbības simptomi, nemēģinot noskaidrot, vai simptomu cēlonis bija iepriekš minētā rīcība.

(skat. 66. un 87. punktu)

Atsauces

Pirmās instances tiesa: spriedums *Canga Fano/Padome*, T-281/11 P, EU:T:2013:252, 127. punkts.

Civildienesta tiesa: spriedums *Canga Fano/Padome*, F-104/09, EU:F:2011:29, 35. punkts.

2. Saskaņā ar Eiropas Investīciju bankas Politikas attiecībā uz cieņu darbā 2. panta 1. punktu, lasot to kopā ar Bankas Personāla uzvedības kodeksa 3.6.1. pantu, psiholoģiska vardarbība ir izdarīta, ja ar komentāriem, rīcību vai darbībām objektīvi ir tikusi aizskarta personas pašcieņa vai pašapziņa.

Pirmkārt, ir jābūt tā, ka Uzvedības kodeksa 3.6.1. pantā minētie komentāri, rīcība vai darbības skar upura pašcieņu un pašapziņu. Otrkārt, tā kā tajā nav noteikts, ka attiecīgajai rīcībai ir jābūt tīšai, nav jāpierāda, ka šie komentāri, rīcība vai darbības tika veikti ar nodomu aizskart personas cieņu. Citiem vārdiem sakot, psiholoģiskās vardarbības esamību var konstatēt bez nepieciešamības pierādīt, ka vājtājs ar šiem komentāriem, rīcību un darbībām bija vēlējis tīši kaitēt upurim.

(skat. 69. punktu)

3. Atceļot aktu ar tiesas lēmumu, šis akts ar atpakaļejošu spēku tiek izņemts no tiesību sistēmas un, ja atceltais akts jau ir izpildīts, tā seku likvidēšana liek atjaunot tiesisko stāvokli, kādā prasītājs bija pirms akta pieņemšanas. Turklāt saskaņā ar LESD 266. pantu iestādei, kuras tiesību akts ir pasludināts par spēkā neesošu, ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai izpildītu Tiesas spriedumu.

Attiecībā uz veicamajiem pasākumiem, lai izpildītu spriedumu, kas atceļ iestādes lēmumu neturpināt izskatīt sūdzību par psiholoģisku vardarbību, tā kā Savienības tiesa nevar paredzēt iespējamās jaunās izmeklēšanas saistībā ar šo sūdzību iznākumu, šajā posmā tā nevar piespriest minētajai iestādei atlīdzināt prasītājam mantisko kaitējumu, ko tā cietusi. No tā izriet, ka šis prasītājas prasījums nevar tikt apmierināts, jo katrā ziņā tas ir priekšlaicīgs.

(skat. 97., 98. un 115. punktu)

Atsauce

Civildienesta tiesa: spriedums *Kalmár/Europol*, F-83/09, EU:F:2011:66, 88. punkts.

4. Prettiesiska akta atcelšana pati par sevi var būt pienācīgs un principā pietiekams atlīdzinājums visam morālajam kaitējumam, ko šis akts ir varējis radīt, ja vien prasītāja nepierāda, ka viņa ir cietusi tādu morālu kaitējumu, kurš ir nošķirams no prettiesiskuma, kas pamato atcelšanu, un kuru nav iespējams pilnībā atlīdzināt ar šo atcelšanu. Sajūta par nodarīto netaisnību un ciešanas, kuras personai izraisa nepieciešamība uzsākt tiesvedību, lai tiktu atzītas viņas tiesības, var būt kaitējums, kuru var secināt tikai no tā fakta, ka administrācija ir izdarījusi pārkāpumus. Šie zaudējumi ir atlīdzināmi, ja tie netiek kompensēti ar apmierinājumu, kas izriet no attiecīgā tiesību akta atcelšanas.

Runājot par lēmuma izbeigt prasītājas sūdzības par psiholoģisku vardarbību izskatīšanu atcelšanu administratīvā procesa kārtībā, šis lēmums radīja prasītājam nenoteiktību un raizes, kas ir morāls kaitējums, kurš ir nošķirams no prettiesiskuma, kas pamato lēmuma atcelšanu, un kuru nevar pilnībā atlīdzināt tikai ar šā lēmuma atcelšanu.

(skat. 99. un 100. punktu)

Atsauce

Civildienesta tiesa: spriedumi *CC/Parlaments*, F-9/12, EU:F:2013:116, 128. punkts, par šo spriedumu Vispārējā tiesā ir iesniegta apelācijas sūdzība, lieta T-457/13 P, un *CH/Parlaments*, F-129/12, EU:F:2013:203, 64. punkts.

5. Izmaksas par advokāta pakalpojumiem tiesvedībā ir atlīdzināmi tiesāšanās izdevumi saskaņā ar Civildienesta tiesas Reglamenta 86. un nākamajos pantos paredzētajiem nosacījumiem, un tie ir jāskata šajā kontekstā. Attiecībā uz izmaksām par advokāta pakalpojumiem, kas radušās izmeklēšanas procesā saistībā ar vardarbību, šī paša reglamenta 91. pantā noteiktie atlīdzināmie tiesāšanās izdevumi ir tikai izdevumi saistībā ar tiesvedību Civildienesta tiesā, izņemot tos, kas radušies iepriekšējā posmā. Tāpēc

atzīt izdevumus, kas radušies izmeklēšanas procesā pirms tiesvedības ierosināšanas, par atlīdzināmiem zaudējumiem posmā, kad tiek izskatīta prasība par zaudējumu atlīdzību, būtu pretrunā neatlīdzināmu tiesāšanās izdevumu raksturam minētajā posmā. Tādējādi, iesniedzot prasību par zaudējumu atlīdzību, prasītājam nevar tikt atlīdzināti izdevumi par pakalpojumiem un honorāri advokātam, kas viņai bija radušies un bija jāmaksā izmeklēšanas procesā.

(skat. 117. punktu)

6. Lai arī saskaņā ar Tiesas statūtu 40. panta ceturto daļu, kas ir piemērojama tiesvedībai Civildienesta tiesā saskaņā ar minēto statūtu I pielikuma 7. panta 1. punktu, un Civildienesta tiesas Reglamenta 110. panta 3. punktu, personai, kas iestājusies lietā, nav liegts iesniegt jaunus argumentus vai tādus, kas atšķiras no tiem, ko izvirzījis lietas dalībnieks, kuru tā atbalsta, citādi tās iestāšanās lietā būtu tikai prasības pieteikumā minēto argumentu atkārtošana, nevar pieļaut, ka ar šīm normām tai tiktu atļauts labot vai pārveidot prasības pieteikumā noteiktos tiesvedības ietvarus, izvirzot jaunus pamatus.

Tādējādi, tā kā personai, kas iestājusies lietā, nav tiesību izvirzīt pamatu, kas nav balstīts uz prasības pieteikumu, šāds pamats ir jānoraida kā nepieņemams.

(skat. 144. un 145. punktu)

Atsauces

Pirmās instances tiesa: spriedumi *BaByliss/Komisija*, T-114/02, EU:T:2003:100, 417. punkts, un *SELEX Sistemi Integrati/Komisija*, T-155/04, EU:T:2006:387, 42. punkts.

7. Izmeklēšanas procedūrā saistībā ar psiholoģisku vardarbību no Eiropas Investīciju bankas Politikas attiecībā uz cieņu darbā formulējuma izriet, ka Banka to pārkāpj, ja tā nosūta visu prasītājas memorandu iespējamajam vajātājam. Šādi tā izdara pārkāpumu, kas var izraisīt tās ārpuslīgumisko atbildību.

Izmeklēšanas procesā iespējamajam vajātājam nevar tikt tieši uzlikts sods, jo par minēto sodu var lemt tikai pēc disciplinārlietas ierosināšanas. Tāpēc, tā kā izmeklēšanas procesā nevar tikt pieņemts iespējamajam vajātājam nelabvēlīgs akts, Bankai nav tiesību nosūtīt iespējamajam vajātājam visus sūdzības iesniedzējas personas datus, lai nodrošinātu viņa tiesību uz aizstāvību ievērošanu.

Tādēļ tas, ka prasītāja skaidri neiebilda pret sava memoranda nosūtīšanu, nedeva Bankai tiesības pārkāpt savus iekšējās kārtības noteikumus.

Turklāt, tā kā memorandā ir ietverti vairāki prasītājas personas dati, it īpaši informācija par viņas veselības stāvokli, šo personas datu nosūtīšana iespējamajam vajātājam rada minētajai prasītājai morālo kaitējumu.

(skat. 146.–149. un 151. punktu)

Atsauce

Pirmās instances tiesa: spriedums *X/ECB*, T-333/99, EU:T:2001:251.